

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 340

гр. Варна, 15.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Петя Ив. Петрова
Росица Сл. Станчева

като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно частно гражданско дело № 20223000500256 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.274, ал.1 и сл. ГПК.

Образувано е по частна жалба на „ТРАНС ЛОГИСТИК 1“ ЕООД, ЕИК 202350211, чрез процесуален представител адв.А. против определение № 1272/30.03.2022 г. на ОС-Варна, постановено по гр. д. № 101/2022г., с което е върната искова молба, включена в отговор с вх. № 6408/16.03.2022г. по гр.д. № 101/2022 г. по описа на ВОС, с която е предявен иск от „ТРАНС ЛОГИСТИК 1“ ЕООД за осъждането на ЗЕАД „БУЛСТРАД ЖИВОТ ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ /трето лице за исковото производство/ да заплати на ищците застрахователно обезщетение за настъпил риск „трудова злополука“ в размер на седем годишни заплати.

Жалбоподателят навежда аргументи за неправилност на постановеното определение. Сочи, че не е предявяван обратен иск, а такъв от жалбоподателя против третото лице за заплащане на застрахователно обезщетение в полза на ищците в исковото производство. Излага, че има качество на процесуален субституент и има интерес от предявяване на пряк иск от чуждо име предвид разпоредбата на чл.200, ал.4 КТ, която предвижда намаляване на обезщетението дължимо от работодател вследствие на смърт при трудова злополука с изплатените обезщетения за застрахователно събитие при реализиране на застрахован риск по застраховка „трудова злополука“. Иска се от настоящата инстанция да отмени атакувания съдебен акт.

Частната жалба е депозирана в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството по гр.д. № 101/2022 г. по описа на ОС-Варна е образувано по предявени от Ш. АХМ. Х., К. Р. АХМ. и АХМ. Р. АХМ. против „ТРАНС ЛОГИСТИК 1“ ЕООД осъдителни искове за заплащане на сумата от

25 000 лв., частично претендирана от 50 000 лв. от всеки ищец, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания, вследствие на внезапната смърт на техния наследодател Рифат А. Х. на 08.08.2019 г, на основание чл.200, ал.1 КТ.

В срока по чл.131 ГПС с отговора на исковата молба ответникът „ТРАНС ЛОГИСТИК 1“ ЕООД е поискал привличането на ЗЕАД „БУЛСТРАД ЖИВОТ ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ като трето лице-помагач и едновременно с това иск срещу него за осъждането му да заплати на ищите Ш. АХМ. Х., К. Р. АХМ. и АХМ. Р. АХМ. застрахователно обезщетение за настъпил риск „трудова злополука“ в размер на седем годишни брутни заплати. Правният си интерес от привличането и предявяването на тази искова претенция са обосновани с твърдения, че е налице сключена застраховка от работодателя в полза на неговите работници, в т.ч. и наследодателя на ищите, покриваща риска „злополука“, поради което и дължимото им се и заплатено обезщетение следва да бъде приспадната от обезщетението по чл.200 КТ, което евентуално ответникът ще бъде осъден да заплати.

Изхождайки от предмета на спора, а именно активно субективно съединени претенции против работодател за присъждане на суми, представляващи обезщетения за неимуществени вреди, претърпени вследствие на смърт на наследодателя на ищите при трудова злополука, настоящият състав намира направения от ОС - Варна извод за липса на правен интерес от предявяване на иск от ответника в полза на ищите в исковото производство за осъждане на трето лице за правилен и законосъобразен.

Действително предявеният иск от ответника не е обратен такъв. Обратният иск по естеството си представлява последващо обективно евентуално съединена регресна претенция на подпомаганата страна срещу подпомагащата страна. Вътрешнопроцесуалното условие, чието сбъждане е необходимо за разглеждането на обратния иск е уважаване на главната претенция. В случая частният жалбоподател не упражнява такива права, а претендира чужди права – правото на ищите против застрахователно дружество за изплащане на застрахователно обезщетение по застрахователен договор, бенефициер по който е техния наследодател.

Процесуалната субституция представлява изключение от правилото, че с процесуална легитимация разполага само лицето, което е носител на спорното право или на право, което ще бъде накърнено, ако спорното право съществува. Като изключение същата е допустима единствено в предвидените в закона случаи, напр. чл.134 ГПК, чл.222 ГПК, чл.336 ГПК, чл.537 ГПК, чл.132 и чл.133 СК и др. Нормата на чл.200, ал. 4 КТ, на която се позовава жалбоподателят в настоящото производство, установява възможност при постановяване на осъдително решение срещу работодателя, присъдените суми да бъдат намалени с размера на получените обезщетения по сключен договор за застраховане на работника или служителя, но не и възможност да се води иск от чуждо име. Касае се за правопогасяващо възражение за плащане на ищите на претендираните суми от страна на трето за производството лице и на друго основание, а не за предоставени от закона права за самостоятелно упражняване на чужди права.

С оглед на горното, обжалваното пред настоящата инстанция определение следва да бъде потвърдено, поради което и съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1272/30.03.2022 г. на ОС-Варна, постановено по гр.д. № 101/2022г., с което е върната искова молба, включена в отговор с вх. № 6408/16.03.2022г. по гр.д. № 101/2022 г. по описа на ВОС, с която е предявен иск от ответника „ТРАНС ЛОГИСТИК 1“ ЕООД за осъждането на ЗЕАД „БУЛСТРАД ЖИВОТ ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ /трето лице за исковото производство/ да заплати на ищците застрахователно обезщетение за настъпил риск „трудова злополука“ в размер на седем годишни заплати.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му пред Върховен касационен съд при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____